

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Larsen, Alfred Christian FRA: Lange, Julius Henrik (1878-04-11)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Larsen, Alfred Christian FRA: Lange, Julius Henrik (1878-04-11)", i *Breve fra Julius Lange*, Nordiske Forlag, s. 107. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002320804-000-shoot-L0023208040000078.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Julius Lange

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lange, Julius Henrik, *Breve fra Julius Lange*,

TIL CAND. THEOL. A. C. LARSEN.

Poitiers, le 11. avril 1978. Grand hôtel du Palais.

Mon cher ami!

Me voilà dans une situation fort étrange. Je suis assis dans un sofa du grand hôtel du palais à Poitiers. Devant moi des cigarres, un flacon avec du cognac, un siphon avec de l'eau de Seltz, une tasse de café vide etc. Je ne suis pas du tout logé dans cet hôtel, j'y ai seulement diné; je n'ai aucun logement dans le monde entier ou, pour mieux dire, dans la France entière, et si je ne m'aurais heureusement souvenu de notre traité solennel et par conséquent demandé au garçon du papier et de l'encre pour vous écrire, je ne saurais faire autre chose que de me promener dans les rues de Poitiers, ce qui serait très incommode à huit heures du soir. Je suis arrivé ici d'Angoulême à trois heures après midi, j'ai vu les monuments et les églises de cette ville pendant trois heures, enfin j'ai diné, et à présent j'attends le train qui me mènera à onze heures environ à Tours, où je passerai la nuit et le lendemain. Or, en attendant je vous écrirai quelques mots. Ne vous fiez trop de cette étiquette splendide du papier: »Grand hôtel du palais«. d'abord, l'hôtel n'est pas grand; quant au »palais«, je ne m'en ai aperçu rien, son existence serait peut-être fort doutable. Un hôtel à Poitiers, enfin, voilà la vérité nude et simple.

Ja, kære Ven! Jeg tvivler ikke paa, at d u forstaa mit Fransk, thi de danske pleje nok at forstaa hinandens Fransk; om Franskmændene vilde forstaa det, er vel en anden Sag. Ifølge min Erfaring fra de sidste Dage har jeg imidlertid lettere ved at gøre mig forstaaelig end ved at forstaa, hvad de indfødte sige; de tale som en Kæp i et Hjul, ganske som om det var en Sag, der fulgte af s. 108 sig selv, at man skulde udtrykke sig netop paa Fransk, og min Hørelse er — som du maaske har lagt Mærke til før, men dog gør bedst i ikke at tale om — noget under det normale.

Jeg fik dit sidste, kærkomne Brev en halv Time, før jeg forlod Madrid; heldigvis gik det spanske Postvæsen ved denne Lejlighed rigtig, hvilket just ikke altid gaar paa. Jeg takker for de forskellige Meddelelser. Jeg har intet imod, at Berg og Holstein skændes, saa længe jeg er borte; men du vilde ikke gøre ilde i at lade dem vide — for deres egen Skyld, naturligvis —, at jeg ønsker at være fri for mere af det Vrøvl, naar jeg engang kommer hjem. Kast dig paa mine Vegne næsegrus i Støvet for Andresen¹, ønsk Staden til Lykke med dens lyse Udsigter for Fremtiden og Borgerskabet med dets gode Forstand! Alene de Pærer, som Andresens Hest vil lade falde ude paa Nørrefælled, ville jo, behørig opsamlede og paa en for-maalstjenlig Maade anvendte til Gødning, repræsentere en hel Kapital. Jeg beder dig klappe dette stolte og fyrige Dyr fra mig og sige det, at jeg ikke er blottet for Følelse for dets stolte Opgave. Og nu Tjeneren! Desværre kender jeg ikke Navnet paa denne fremragende samtidige —Jokum? — Du maa endelig »omgaaende« meddele mig det, for at jeg strax skriftlig kan tolke min Følelse for ham. Hvordan er Livréet? Gule Buxer med det bekendte gamle Borgerdysstempel med Minerva og Prometheus? Hvilken vid Mark for Fantasien frembyder sig ikke, naar man fordyber sig i denne Betragtning! Gør Andresen opmærksom paa, at de franske Malere tidt ere meget heldige med Rytterportrætter i Legemsstørrelse, og at man vistnok maatte kunne komme til en rimelig Akkord med dem angaaende Tillægshonoraret for Tjeneren! Nørrefælled som Baggrund anser jeg for »en smal Sag« i malerisk Henseende, skønt den ellers er bred nok.

Opvarteren kommer nu gentagne Gange og pirrer ved Hængelampen, hvormed han paa en fin Maade vil tilkendegive, at jeg bruger vel megen Gas af en ikke-logerende at være. Derfor siger jeg Farvel for denne Gang! Husk paa Situationen! Jeg har været 2 Dage i Biarritz og til s. 109 Haan for Almanakken badet mig hver af de 2 Dage i Atlanterhavets aabne Bølger, hvilket bekom mig fortræffelig. Hils alle, særlig og hjertelig Vilh. Thomsen!

Din
Jul. Lange.